Občasník obyvatel a přátel obce Česká

Zprávy z České

Milí spoluobčané,

nestálé předjarní počasí a takové to smutné mezidobí (pořádná zima už není a teplé jaro ještě také ne) si naši předci zpříjemňovali setkáváním se při různých příležitostech – při domácích pracích, jako je třeba draní peří, dobíhaly ještě zabíjačky, no a asi ne náhodou právě do tohoto času připadá i masopustní veselí, které trvalo i řadu dní a lidé se při něm řádně vydováděli, odreagovali od denních starostí a dobře najedli a napili.

Jsem ráda, že i naše společné akce se po období postu znovu začínají obnovovat a snad si je také dokážeme užít. Budu se těšit, že se konečně zase všichni setkáme, třeba právě při fašankovém průvodu nebo při jiné milé příležitosti. Přeji vám všem plno optimismu, zdraví a sil do tohoto času. Zároveň mi dovolte popřát vám už teď i veselé Velikonoce, svátky naděje a nových začátků!

Jana Chiniová
starostka

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA

Na Kropáčce 30/1, 500 03 Hradec Králové, Česká republika
www.missio.cz; pmd@missio.cz; +420 604 838 882

Sdružení jarmarečníků
Česká
664 31 Lelekovice

V Hradci Králové dne 3. ledna 2022

Čj.: 03/22

Milí přátelé misií,

z celého srdce vám děkuji za již tradiční uspořádání jarmarku v České na podporu projektu Papežských misijních děl.
Velmi si Vaší každoroční aktivity vážím, obzvláště si v této složité době, cením kreativity, s jakou k pořádání tradičního jarmarku přistupujete.

Letos jste se rozhodli podpořit projekty v Jižním Súdánu. Neustálá povstání ozbrojených skupin způsobují vysídlování dětí z venkovských oblastí do města. Konflikty v této oblasti zhoršuje pandemie COVID-19, která si žádá další oběti. Tyto okolnosti zvyšují lidské utrpení a bídu. Obzvláště děti si v této době uvědomují potřebu solidarity mezi lidmi navzájem. Věřím, že Váš dar ve výši 88 029 Kč pomůže misijním projektům v této zemi zajistit výživu, psychologickou a duchovní léčbu, vzdělávací materiály a psychologické poradenství pro postižené děti v diecézi Yei. Těmito projekty celkem podpoříme 1700 dětí!

Ještě jednou jménem nejpotřebnějších děkuji. Budete stále v modlitbách všech, kterým pomáháte!
Přeji Vám a Vašim drahým hojnost Božího požehnání, ochrany a pomoci v celém roce 2022.

K tomu Vám ze srdce žehnám

Leoš Halbrštát
národní ředitel PMD v ČR

Poděkování

Tříkrálová sbírka letos v naší obci vynesla 38 735 Kč.
Všem štědrým dárcům i ochotným koledníkům děkujeme!

Missa pastoralis v Lelekovicích a Kuřimi

Že je mezi našimi občany i hodně hudebně nadaných, o tom není pochyb. Ověřit jsme si to mohli i při poslední „půlnoční“ v lelekovském kostelíku nebo při jejích následných reprízách. Tu kuřimskou jsem měla čest vidět a byl to pěkný zážitek. P. sbormistryně Inka Pospíšilová tentokrát sáhla po méně známém autorovi Janu Václavu Kopřivovi. V úvodu přiblížila všestrannou činnost vesnických kantorů, kteří v obci měli na starost i veškerou muziku, a závan starých časů už pak jen umocnily libé barokní melodie Pastorální mše. Je to milé, když se lidé z okolí dokážou dát dohromady a takto muzicírovat, a ve vánoční atmosféře se toto nadšení s tím pastuškovským krásně snoubilo. A obdivuhodné je i to, jak sbor Magnificat spolu s lelekovským orchestrem celou mši zvládl (zvlášť naše sólistka Barunka Baumannová zářila!). Ince a všem zpěvákům a muzikantům děkujeme!

foto Martin Baumann

POPLATKY na rok 2022

Vážení občané,

pro rok 2022 se sazba poplatku za komunální odpad zvýšila na 700,- Kč.

Sazba poplatku ze psů zůstala 200,- Kč.

Poplatky jsou vybírány následovně:

Z důvodu možné nákazy koronavirem upřednostňujte platbu na účet obce.

1. v hotovosti nebo platební kartou na Obecním úřadě Česká od středy 2. 2. 2022

v úřední dny Po, St 8.00 – 12.00 hod. 14.00 – 17.00 hod.

2. platbou na účet obce č.1348822309/0800

do specifického symbolu zadejte číslo popisné vašeho domu,

do variabilního symbolu zadejte - za platbu odpadu č. 1340

- za platbu psa č. 1341

Každý poplatek je nutno zasílat samostatně s přesnou specifikací, za koho je poplatek odváděn.

Příklad: tříčlenná domácnost + pes

za koho je odváděn	výše poplatku
Petr Nový	700,- Kč – 1. poplatník - odpad
Jana Nová	700,- Kč – 2. poplatník - odpad
Martin Nový	700,- Kč – 3. poplatník - odpad
Petr Nový	200,- Kč – poplatek za psa

Pokud využijete bezhotovostní platbu, a došlo u Vás ke změně (např. počet členů domácnosti, úhyn psa, atd.), je nutné ji do 15 dnů nahlásit na Obecní úřad Česká.

- **Sazba poplatku za odpad dle čl. 5 Obecně závazné vyhlášky (OZV) č.1/2021 s účinností od 1. 1. 2022 činí 700,- Kč/poplatníka, svozový den je čtvrtek. Splatnost: do 31. 3. 2022**
- **Místní poplatek ze psů dle OZV č. 5/2019 s účinností od 1. 1. 2020 činí:**

1. pes	**200,- Kč**
2. a každý další	**200,- Kč**

Splatnost: do 31. 3. 2022

Plné znění OZV č.1/2021 a č.5/2019 je k nahlédnutí na OÚ Česká nebo na www.ceska.cz (archiv).

OBEC ČESKÁ 2021

mobilní svoz odpadů

Přistavení kontejnerů proběhne

v sobotu 9. dubna 2022 od 8.00 do 11.00 hodin.

u Obecního úřadu Česká.

Co lze odevzdat při mobilním svozu:

Velkoobjemový odpad -
rozměrné odpady z domácností- koberce, starý nábytek….
Nebezpečný odpad -
oleje, brzdové kapaliny, barvy, ředidla a jiné chemikálie, včetně znečištěných obalů z těchto odpadů, akumulátory, monočlánky, hnojiva, čistící prostředky a léky, elektrospotřebiče z domácností atd.

Připravované akce

Po dlouhé době se opět rozjíždějí společenské akce, a to i ty odložené. Pro některé už máme stanovené termíny, jiné jsou ještě v jednání. Sledujte prosím aktuální situaci!

Co nás zatím čeká:

26. 2. 2022	Ostatky
25. 3. 2022	Obecní ples od 20.00 hod v sokolovně
26. 3. 2022	Úklid obce při příležitosti Dne Země, sraz 9.30 u pítka. Organizují p. Zdena Váňová a Jitka Stibalová, pravděpodobně se bude čistit úsek kolem dálnice
4. 4. 2022	Setkání seniorů v sokolovně (tentokrát předvelikonoční), od 16 hod.
6. 4. 2022	Vítání občánků
14. 5. 2022	Den Ponávky
28. 5. 2022	Legendy starých řemesel

FAŠANK v ČESKÉ

26. 2. 2022

Masopustní průvod vyrazí ve 13:00 od sokolovny za doprovodu CM Primáš.

V podvečer bude následovat beseda u cimbálu zakončená pochováním basy a zhodnocením uplynulého roku.

Od 19:00 ostatková zábava s kapelou Magnum Band.

Večerní program se může změnit na základě epidemiologické situace.

KLAS nezahálí – z masopustního posezení v sokolovně

KLAS – Klub aktivních seniorů v České

PROGRAM SETKÁNÍ NA ODBDOBÍ LEDEN – ČERVEN 2022

10. 1. 2022 Téma: **HISTORIE OSLAV NOVÉHO ROKU A DRUHY KALENDÁŘŮ**

24. 1. 2022 **Vycházka** – sraz ve 14 hod. u Améby
7. 2. 2022 Téma: **MASOPUST** (zábavy v České – fotografie)
21. 2. 2022 **Vycházka** – sraz ve 14 hod. u Améby
7. 3. 2022 Téma: **MEZINÁRODNÍ DEN ŽEN –** posezení
21. 3. 2022 **Příprava na velikonoce** – tvoření
4. 4. 2022 Téma: **SLOVANSKÁ EPOPEJ A. MUCHY, ZÁMEK MOR. KRUMLOV – setkání zrušeno! (4. 4. 2022 pořádá obec posezení seniorů)**
14. 4. 2022 Velikonoční setkání s dětmi z MŠ
21. 4. 2022 **Zájezd Mor. Krumlov – Slovanská epopej A. Muchy**
2. 5. 2022 Téma: **BRNĚNSKÉ PAMÁTKY**
16. 5. 2022 **VYCHÁZKA** – Poutní cesta SEDM RADOSTÍ PANNY MARIE nebo památky v Brně
6. 6. 2022 **TRADIČNÍ GRILOVÁNÍ**
23. 6. 2022 **CELODENNÍ ZÁJEZD** – Velehrad, Modrá voda, Skanzen Modrá

Setkání se konají vždy v sokolovně od 16 hodin, vstup brankou od silnice.
Prosím o dodržování platných hygienických nařízení týkajících se covidu.

Obec Česká a KLAS – Klub aktivních seniorů

pořádají ve čtvrtek dne 21. dubna 2022

zájezd

do Moravského Krumlova na výstavu Alfonse Muchy

„Slovanská epopej“

Zváni jsou všichni občané, nejenom senioři!

Odjezd je ve 12.30 hod. od budovy OÚ v České,

předpokládaný návrat v 18 hodin.

Prohlídka je objednaná od 14 hodin, trvá zhruba hodinu.

Od 15 do 17 hod. bude individuální volno k prohlídce Moravského Krumlova nebo se lze občerstvit v restauraci U Matěje.
Odjezd zpět v 17 hod.

Přihlásit se můžete do 21. března 2022 na OÚ Česká, Česká 26
u paní Hlavničkové nebo u paní Šebrlové, Česká 124, tel. 728 407 200.
Současně s přihlášením se vybírá částka 250,– Kč
(vstupné 150,– Kč a příspěvek na dopravu 100,– Kč
Doplatek autobusu hradí obec Česká.

Seniorky se opět scházejí ke cvičení vždy v úterý v 10 hod. v sokolovně

AHOJ PŘEDŠKOLÁCI

UŽ VÍTE, DO KTERÉ ŠKOLY I BUDETE CHODIT ???

PŘIJĎTE SE PODÍVAT K NÁM DO

LELEKOVIC

- JSME MALÁ RODINNÁ ŠKOLA
- VÁŽÍME SI JEDEN DRUHÉHO A RESPEKTUJEME SE
- UČÍME SE ČASTO V PŘÍRODĚ
- POMÁHÁME SI A JSME KAMARÁDI
- POMŮŽEME I VÁM LEHCE A HRAVĚ ZVLÁDNOUT 1. TŘÍDU

TĚŠÍME SE NA VÁS!

- PROHLÉDNETE SI NAŠI ŠKOLU
- VYZKOUŠÍTE SI, JAK SE V NÍ UČÍME
- NĚCO HEZKÉHO SI VYROBÍTE
- RODIČE MOHOU OSOBNĚ POHOVOŘIT S PANÍ ŘEDITELKOU, UČITELKAMI A ŠKOLNÍ PSYCHOLOŽKOU

VE STŘEDU

2.3.2022

V 17 HODIN

KDE? V BUDOVĚ ZŠ LELEKOVICE

Nebýt Marie Terezie…

Takto si povzdychne nejedno dítko školou povinné, jakmile při výuce dějepisu dojde na probírání reforem této panovnice. Takže kvůli ní se musím mořit ve škole a snášet všechna ta příkoří! To je asi to hlavní, co nám uvízne v paměti, i když už jsme dávno vyrostli ze školních lavic a vzdělání dokážeme ocenit.

Česká televize se rozhodla rozšířit obzory diváků a přiblížit jim tuto výjimečnou ženu v pětidílném koprodukčním seriálu stejného jména – Marie Terezie. I když se umělecké zpracování neobejde bez historických nepřesností nebo úplných fabulací, je jeho zhlédnutí v mnohém přínosné. Dovedeme se do panovnice vžít a uvažovat o ní jako o člověku, přestává pro nás znamenat jen pár suchopárných dat z učebnice.

Sama Marie Terezie nabytého vzdělání (kterého chtěla dopřát i svým poddaným) hojně užívala při vládnutí – nebála se změn, byla schopná překračovat zastaralé pořádky. Uváděla v život reformy, přinášející lepší život poddaným, i těm nejchudším (v tom ji ještě předčil její syn Josef II., nazývaný u nás lidmi dokonce selským králem).

… nebylo by naší vesnice

My můžeme být Marii Terezii dodnes vděční za vznik naší vesnice. Součástí jejích reforem byl totiž i proces tzv. raabizace a kolonizace rozsáhlých málo výnosných či neobdělávaných vrchnostenských pozemků. Dvorní rada František Antonín Raab na-

Marie Terezie na dobovém vyobrazení…

vrhl rozdělit velké vrchnostenské statky na drobné parcely, na kterých by hospodařila vždy jedna rodina tzv. familiantů, odvádějících nájmy a daně z výnosů. A právě této příležitosti se chopili i chudí osadníci z východních Čech a r. 1785 založili na pozemcích rozparcelovaného lelekovského panství vesnici Cinsendorf, dnes Českou. Přestože se tak stalo až po smrti panovnice, bez ní by asi naše obec nevznikla – Josef II. prý totiž Raaba neměl příliš v oblibě a v r. 1790 raabizaci pro odpor vrchností zastavil. Ještěže to naši předci stihli.

…neznali bychom barona Trencka

Poslední díl zmíněné série měl premiéru letos na Nový rok. Zrovna v den narozenin aktéra, který se příběhem také mihnul – barona Franze Trencka. Narozdíl od filmu, kde je vylíčen spíše jen jako potrhlý zločinec, byl Trenck mužem mnoha tváří. Vzdělaný šlechtic hovořící mnoha jazyky, vyhledávaný tanečník, psal básně, hrál na housle… Zároveň výjimečně odvážný bojovník, výborný velitel a stratég, impozantní osobnost. Ale také muž nezkrotné, prudké a kruté povahy. Nakonec si tím zničil kariéru.

Na jednu stranu se není čemu divit. Otec z něho chtěl mít vojáka, už jako malého chlapce ho bral do boje, do bitvy s Turky. Co tam asi tak mohl šestiletý František vidět? Vždyť z toho měli traumata i ostřílení vojáci… Stříkající krev tedy nepovažoval za nic mimořádného, krutost byla nutnost k přežití, vždyť když jde o to, kdo z koho, na nějaké servítky není kdy. V dospělosti se sám s nikým nemazlil. Loupežníky na svém panství lovil a sám popravoval, nebo jim daroval život za příslib věrných služeb. Vycvičil si tak vojsko otrlých a všehoschopných panduru, kterým později zaimponoval i Marii Terezii.

...a v novém filmovém zpracování

S jeho rodinným životem to nedopadlo nijak slavně, tři děti zemřely jako malinké, manželka a nejstarší dcerka na mor. Pak už jen střídal ženské, bojoval, byl střídavě vězněn i na výsluní… Hlavním jeho problémem bylo ale pravděpodobně vysoké sebevědomí, se kterým se nerozpakoval – když přišlo na věc – urážet i své nadřízené (jednoho dokonce

Baron Trenck střeží vstup do své rokle

zmlátil)… a to se jaksi nedělá. A pak taky to narůstající bohatství z válečné kořisti… František byl zkrátka na prachy, a tím byl také brzo trnem v oku. A vůbec, začínal být příliš nebezpečný, jak rostla jeho sláva a moc.

Jisté je, že Marii Terezii vytáhl trn z paty v době, kdy to nejvíc potřebovala. Kdy se na habsburskou monarchii slétli nepřátelé jako supi, protože pro ně byla její nová vladařka – žena! – snadnou kořistí. Baron Trenck zasáhl do bojů s krutostí sobě vlastní a dosáhl nevídaných úspěchů. Minimálně se tak nepřátelům jejich kořist vzpříčila jako kost v krku. Trenck totiž ani ve službách císařovny nedbal konvencí, hubil a drancoval po svém, bez ohledu na to, kdo mu padl pod ruky. Tím ovšem popouzel i doma a osudnou se mu stala bitva u Žďáru, která (údajně díky jeho lačnosti) byla zbytečně prohrána. Od jistého trestu smrti ho zachránila jen blahosklonnost Marie Terezie, která mu ho snížila na doživotí.

Zbytek života tak strávil v poměrně fešáckém vězení na Špilberku (měl podmínky nesrovnatelné s ostatními vězni). A tak se opět dostáváme blízko k našemu domovu. Trenck už nám tu zůstal, v Brně v Kapucínské hrobce si ho stále můžete prohlédnout vystaveného v rakvi. A možná tu i podumat o teorii, proč mu byla posmrtně oddělena hlava – není vyloučena možnost, že chtěl zdánlivé smrti použít k útěku, který byl prozrazen.

Já vás ale raději pozvu na optimističtější procházku do romantické rokle, která rozporuplného barona upomíná svým jménem i dramatičností krajiny. Prý se tu podle pověsti schovával, ještě než ho chytili a vsadili na Špilberk, a co víc, možná tu naleznete i část jeho ukrytého bohatství! Hlavně zde ale můžete zcela jistě obdivovat bohatství krás přírody, která tu vcelku nečekaně vytvořila kaskády vodopádů, připomínající Slovenský ráj – v poněkud menším provedení. Zvláště na jaře nebo po vydatných deštích stojí Trenckova rokle za návštěvu. Najdete ji nedaleko obce Drahonín na kraji Vysočiny, z vesnice k ní vede neznačená cesta, anebo se sem můžete vydat po červené značce při říčce Bobrůvce od Šafránkova mlýna, kam z Drahonína dojedete autem. Jen v obou případech musíte počítat s tím, že cesta je po skaliskách občas hůře schůdná.

Půvabná říčka Bobrůvka

…nebyla bych na světě

Poslední „kdyby nebylo Marie Terezie“ je nečekaně osobní. Narazila jsem na ten příběh při prohlížení knížky o Jinačovicích: *„Z Jinačovic známe i jeden hrdelní proces. Karel P., ženatý podruh z Javůrku, který se živil děláním pometel a příležitostně jako hudebník, se dopustil cizoložství s vdanou Kateřinou K., sousedou z Jinačovic. Oba milenci se přiznali a výsledek šetření byl poslán k apelačnímu soudu do Prahy. Rozsudek byl vynesen 20. srpna 1750 a byl krutý, oba měli být ztrestáni na hrdle mečem.“* Tak to bychom za panování reformátorky Marie Terezie úplně nečekali, že? Trest smrti za jeden nemanželský úlet… Ony se ty změny prosazovaly ztuha a přestože Marie Terezie si soudnictví hodně brala k srdci, tak kupříkladu mučení při výsleších úplně nezrušila, jen omezila. Navíc byla zanícenou katoličkou a strážkyní morálky, na to nesmíme zapomínat. Naštěstí bylo možné se proti rozsudku odvolat a naděje na

Hody se v Senticích udržují dodnes

úspěch nebyly malé. Nejprve tak učinil záletník Karel P., kterému byl trest sdělen dříve. Teď už nahlédneme přímo do Pamětí panství veverského, odkud čerpali i autoři knihy Jinačovice: *Dne 22. září ortel Bytyští dostali a 24. jej veřejně ohlásili a přečetli Karlovi. Načež on „padna na kolena, hluboce pro Boha prosil, aby mu milost dána byla.“* Z Veverské Bitýšky tedy hned vyslali úředníka, aby u královského tribunálu zjednal advokáta a ten *„by jeho při vedl a milosti pro něj u císařsko-královské milosti pohledával“*. Než se ovšem proces mohl pořádně rozjet, povedený flamendr z vězení utekl. Strážný to schytal, na tři dny ho v poutech potupně zavřeli do šatlavy a pak propustili ze služby.

Co se mezitím dělo s Kateřinou, na kterou patrně podruh Karel při svém útěku ani nepomyslel? Apelační soud byl „ohleduplný“ – protože byla v době doručení rozsudku těhotná, byl jí podle pokynu sdělen trest smrti stětím *„teprv po šestinedělním čase po porodu, dne 4. listopadu, kterážto také ihned na kolena padla a o milost snažně a plačíc prosila. Na jejížto snažnou žádost advokát Shütz, dožádán byv od práva Bytyšského, práci na se vzal a u císařovny vymohl milost, že jí život darován a trest vyměřen na jednoroční veřejnou práci, což oznámeno právu missivou kr. apelace ze dne 21. ledna 1751, Kateřině pak 20. února, kterým dnem ona na hrad Veveří k panské práci jest odevzdána.“* Od listopadu do února tedy seděla Kateřina v šatlavě a čekala, zda jí setnou hlavu nebo trest zmírní. Na hrad Veveří ji pak vezli kolem šibenice, která tehdy nad Bitýškou stála…

Radnice s šatlavou stávala v Bitýšce na místě dnešní školy

Podruh Karel byl kromě flamendra asi i pěkný trouba, jak si jinak vysvětlit, že v době, kdy na něj byl vydán „zatykač“ a byl pravomocně odsouzen k trestu smrti, se nijak neskrýval. Místo aby pokoutně prodával své metle, vymetal opět muziky, až se jednoho dne doneslo

bitýšskému hejtmanovi, že se právě producíruje na hodech v Senticích. Ten neváhal, se svými kolegy ihned zorganizoval bandu devíti chlapů – bitýšských „rozumných a silných sousedů" –, a vypravili se do Sentic. Celá akce proběhla 23. října 1752 takto: *„Vyšli z Bytyšky večer po osmé hodině. Měsíc jasně svítil. Když (asi za hodinu) dorazili do Sentic, vyslali jednoho souseda vypátrat Karla; právo celé i s ostatními zůstalo zatím v zahradě domu, kde pacholci v čas hodův Sentických hospodu drželi. Soused vrátiv se ze zvědu, oznámil, že jsou všichni v tanci a nejlépe by bylo násilně do světnice se vtlačiti a Karla lapit; což se i stalo. Chasu vyhnali a právní posel Karlovi pouta připjal i provazem ruce svázal. Pak jej naložili na vůz přichystaný a vrátivše se k 10. hodině do Bytyšky, vsadili do vězení a dali stráží hlídati."* Na hodech v Senticích tehdy rozhodně měli veselo.

Bitýšští si tak u apelačního soudu vysloužili pochvalu za svou horlivost a rychlé zadržení delikventa, jemuž byl znovu přečten rozsudek smrti… a písnička se opakuje: *„a on, padna na kolena, o milosť prosil a aby mu dán byl advokát Shütz"*. Jak dopadla tato jeho druhá žádost už nevíme, snad ani on o hlavu nepřišel, ale jestli skončil na otrocké práci nebo ho zavřeli do nějaké kobky na Špilberku, to už asi nezjistíme. Každopádně on by tam fešácké vězení narozdíl od barona Trencka neměl, ani by se s ním tam už nesetkal (minuli by se o tři roky).

Nás ale bude teď zajímat nebohá Kateřina, která si za tu chvilku potěšení užila své… Jak to s ní dopadlo? Dá se to zjistit? Především bude třeba najít, jak se vlastně Kateřina jmenovala celým jménem. Paměti panství veverského a podle nich i knížka Jinačovice decentně uvádějí jen Kateřina K. Protože mám šikovného manžela, který se v matrikách vyzná, zjistili jsme brzy, že s největší pravděpodobností se bude jednat o Kateřinu Kučerovou, manželku Václava Kučery. Pátrání pokračovalo v Bitýšce – pokud je to ona, měl by se malý Kučera v době jejího věznění narodit právě tady. A skutečně, Matouš Kučera se narodil 13. září 1750 ve Veverské Bitýšce Kateřině Kučerové a podle všeho byl právoplatným synem Václava Kučery. Vzhledem k tomu, že malý Matouš byl počat někdy v prosinci a milence při záletu přistihli až někdy těsně před 20. únorem (tehdy byli poprvé vyslýcháni), dá se předpokládat, že Matouš byl Václavův vlastní. Každopádně se ho Václav nezřekl, z vězení si ho patrně rodina odvezla domů do Jinačovic, dokud si maminka neodkroutila svůj trest. Pravděpodobně synka odvezli nejpozději před jejím odjezdem na hrad Veveří, neboť tam by asi jen těžko mohla dřít uvázaná na řetězu a k tomu vychovávat roční dítě (v archivu města Veverská Bitýška se totiž zachoval spis z r. 1751 označený jako: *Změna hrdelního trestu Kateřiny Kučerové v jednoroční žalář v řetězech a poutech*, který zároveň definitivně potvrzuje, že K. značí Kučerová).

Asi nejsvětlejším místem celého příběhu se zdá přístup podvedeného manžela, který svou ženu po tehdy jistě velké ostudě přijal zpět a žili spolu normálním rodinným životem (soudě alespoň podle toho, co se dá vyčíst z matrik). Matouš byl už jejich

třetím dítětem, navzdory svému dramatickému „vězeňskému“ příchodu na svět zdárně vyrostl v Jinačovicích a oženil se tu. Václav svou ženu nezavrhl ani na loži, po propuštění Kateřiny se jim narodilo ještě dalších šest dětí. A tady se dostávám k pointě celého příběhu: jedním z nich byl i můj prapraprapraprapradědeček Bernard. Prababička Josefka, která se provdala za Viléma Pavelku z Cinsendorfu, totiž pocházela z Jinačovic a byla prapraprapravnučkou omilostněné Kateřiny. Takže nebýt Marie Terezie… tak bych tady nebyla ani já.

Nu, co říct na závěr? Vzhledem k datu, kdy byli milenci přistiženi, se dost možná „spustili“ právě během masopustního veselí. Metlař Karel tu asi opět vyhrával při muzice a v bujaré náladě bylo snadné se zapomenout. A tak až si budete užívat letošního fašanku, pomyslete na to, že někdy takové „odvázání se“ může mít dalekosáhlé následky!

Daniela Hrušková

Veveří – krásný hrad, ale připoutaná na řetězu bych tam sloužit nechtěla!

Zpravodaj obce Česká. Ev. č. MK ČR E 21297. Neprodejné! Vydává OÚ Česká nákladem 420 výtisků. Připomínky a podněty: e-mail hruskadada@seznam.cz nebo tel. 605 121 428 (D. Hrušková) nebo doručte na OÚ Česká. Redakční úpravy vyhrazeny. Za dodané hotové plakáty odpovídají autoři.

Uzávěrka dalšího čísla: 15. dubna 2022